

quia ipis iniustis et peccatoribus multoties
 prestatur ut horrore terrorestatis et metu mor-
 tis imminenti auertantur a suis viciis et pec-
 catis. et ei timore fortissime virtutis ad expel-
 lenda peccata et ad abruptum homines a viciis suis
 malis et perversitate consuetudinis. Mani-
 festum igitur est quod expedit et saluberrimum mul-
 tis et peccatoribus perire naufragiis. Quanto
 fortius ergo scitis et iustis hoc aut fiet tibi ma-
 nifestius testimonio eorum quod frequenter na-
 uigant et versantur in maribus. Ipsi enim ma-
 nifeste narrat atque testantur nusquam a deo sibi
 displicuisse vicia sua et peccata. Nunquam a deo
 doluisse vel penituisse de illis nunquam a deo
 desiderasse et amasse iustitiam et sanctitates
 quas cum sibi videbat imminuere naufragi pe-
 riculum quod igitur nulli incredibile vel ignotum est
 creatori presciscere hec bona puenire bonis
 et malis iustis et in iustis communiter ex
 naufragiorum periculis. Quid mirum si creator
 vult eisdem esse communia hominibus pericula ubi enim
 effectus communis et utilitas non est indecens
 causam esse communem.

Et furiosus vero rideo quod non sunt ex
 omni cura et providentiam creatoris
 cum videamus quosdam religio-
 ri vel flagellari ne sibi vel alijs noceant. Cum
 etiam videamus eos passim nutrir et vestiri et
 alia necessaria eisdem prestari quod siue ex natura-
 li amore siue ex pietate instantium siue etiam
 ad custodia vel rerum vel hominum quibus noce-
 re possent si dimitterentur per curam fiunt hec
 omnia et providentia creatoris. Luce dona sunt
 amor pietas et sollicitudo predicta. Quod si di-
 xerit quis quod in hominibus satis appetit cura et
 providentia creatoris Sed in furiosis quod sibi ipsis
 dimittunt nulla esse videtur. Cum neque a se ipsis
 nec ab alijs rogantur. Ratio quia in quibusdam
 ipsa dimissio quam sibi dimissi vident non so-
 lum est per curam et providentiam creatoris sed
 etiam per curam providentiam hominum et hoc
 quoniam quidam propter hoc solvantur a vinculis
 et liberi dimittuntur quod ipsa dimissio et liber-
 tas discursus et evagatio contra furiositatem
 salutaris est eisdem. Nec adhuc puenit ad me
 quod alia de causa dimittere sibi ipsi furiosus
 sed neque hac de causa dimittere si ei dimis-
 sio atque libertas alijs periculosa videtur. Quod si
 etiam devinctis euaserit sicut interdum contingit
 Manifestum est ex hoc et sibi et alijs bo-
 na magna puenire et ei quidem puenit bo-
 num carceris custodie. Videtur autem illi
 esse suo et aliorum periculo liberum puenit inde
 provocatio ad pietatem et beneficentiam in ipsis

Que tria magna esse bona et creatori acce-
 pta nemo rationalis dubitat et si etiam aliquem
 leserit autem quod comprehenderit hoc ipsum utilita-
 tes quas iam didicisti et forsitan multas alias
 Si vero semetipsum in aquam vel ignem precipita-
 verit et hoc ipsum eidem utile est sicut audiisti
 eis etiam quas ledere poterat bonum pacem et se-
 curitatem ab eo pro morte ipsis puenit. De ipso
 etiam malo furoris dico quod plerumque ymo spiritus
 valde est furiosus. Siue enim boni et iusti sint
 cum infurore incidunt. In tuto ponitur pro furo-
 re sanctitas eorum siue bonitas cum tempore furo-
 ris peccare non possint et ita nec amitti ab
 eis nec minui eo tempore scititas et iusticia eorum
 possit cum per sola peccata sanctitatem et iustitiam
 possibile sit vel minui vel omnino tolli siue esse
 mali et iniusti sint in hoc eis pro furore consu-
 litur ut malicia eorum de eo tempore non augeatur
 et propter hoc nec future damnationis suppli-
 cia eis crescant. Quod si credis. Salieno adiu-
 uat hunc sermonem id quod dicitur in libro de melan-
 colia viciis quod quidam ex nimio desiderio vide-
 di deum nimiamque solitudine circa hoc inci-
 dere in melancholiam quod non est possibile apud
 creatoris bonitatem viciis ut ex tanto bono tam-
 que ei accepto quantum est desiderium videndi
 ipsum et circa hoc vehementer esse sollicitum per-
 mitteret eos in tantum malum incidere morbum
 melancholie nisi eisdem ipsum prenostris utite fo-
 re multipliciter et salubre. Debes autem scire
 quod tempore isto multi fuerunt viri sanctissimi ac
 religiosissimi quibus desiderio magno erat
 morbus melancholie propter securitatem ante-
 dictam. Unde et cum inter eas esset quidam me-
 lancholicus et statum eius mediocriter affecta-
 ret aperte dicebant deum inestimabilem gratiam
 illi melancholico contulisse in hoc viciis quod bona
 eius spiritualia a deo in tuto eidem constituerat
 ut ea amittere non possent cum bona hominibus nisi
 si pro peccata ut dixi amitti non possint. Quod si
 dixerit quis quod non est impossibile apud voluntatem
 creatoris ut propter bona aliquis mala recipere
 permittatur neque rarum esse imo frequentissimum
 Quis enim dubitat multos occidi pro iusti-
 cia quod ea vel fecerit vel deserere volebat ab
 ydolatriis quod milia hominum infecta sunt quoniam
 a cultura creatoris quam dubitari non potest iustis-
 sima recedere volebant et quoniam ydola colere
 vel eis sacrificare continebant. Deinde quot
 milia matronarum et virginum infecta pro eo
 quod libidinibus corruptorum coniugari renue-
 rant In hoc igitur rideo quod nulla hominibus pena
 la a vulgaribus et insipientibus hominibus et ma-
 la fallere et etiam iniuste dicuntur atque creduntur